"Ebu Ubeyde'nin Bahreyn'den bir şeyler getirdiğini duydunuz, sanırım" diye buyurdu.

Amr b. Avf el-Ensarî radiyallahu anhu’den rivayet olundu ki, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Ubeyde b. Cerrah'ı, cizye mallarını getirmek üzere Bahreyn'e gönderdi. Ebu Ubeyde cizye mallarını alarak Bahreyn'den Medine'ye geldiğinde Ensar Ebu Ubeyde'nin gelişini işittiler. Allah Rasulü ile birlikte sabah namazına geldiler. Allah Rasulü sabah namazını kılıp ayrılınca sahabeler hemen onun önüne koşuştular. Allah Rasulü onları bu halde görünce gülümsedi. Sonra: Öyle sanıyorum ki sizler, Ebu Ubeyde'nin Bahreyn'den bir şeyler getirdiğini duydunuz, sanırım" diye buyurdu. Sahabeler: Evet ya Rasulallah! dediler. Bunun üzerine Allah Rasulü: "O halde sevinin ve sizi sevindirecek şeyi umunuz! Allah'a yemin ediyorum ki, bundan sonra sizin adınıza fakirlikten korkmuyorum. Fakat sizin için dünyanın sizden öncekilere serildiği gibi size de serilmesinden ve onların dünya için yarıştıkları gibi sizin de yarışmanızdan, dünyanın onları helak ettiği gibi sizi de helak etmesinden korkuyorum," buyurdular.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Ubeyde b. Cerrah'ı, cizye mallarını getirmek üzere Bahreyn'e gönderdi. Ebu Ubeyde cizye mallarını alarak Medine'ye geldiğinde Ensar Ebu Ubeyde'nin gelişini işittiler. Allah Rasulü’nün sallallahu aleyhi ve sellem yanına gelip, sabah namazında toplandılar . Allah Rasulü sabah namazını kılıp ayrılınca sahabeler hemen onun önüne koşuştular. Allah Rasulû onları bu halde görünce gülümsedi. Çünkü sahabeler mal için toplanıp, gelmişlerdi. Sonra: Öyle sanıyorum ki sizler, Ebu Ubeyde'nin (Bahreyn'den) geldiğini duydunuz, buyurdu. Sahabeler: Evet ya Rasulullah! Bizler bunu işittik ve payımızı almak için hemen geldik dediler. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem de bunun üzerine onların hoşuna gidecek haberi verip, müjdeledi. Ve devamla onların adına fakirlikten endişe duymadığını söyledi. Zira fakir kimse hakka genellikle zengin kimseden daha yakındır. Sahabelerin önünde dünyanın açılıp, yayılmasından ve bu sebeple yarış ve rekabete girmelerinden endişe duydu. İnsan bu konuma düşerse kendisine verilen rızık yetmez olur ve daha da fazlasını tamah eder hale gelir. Malı nereden ve nasıl kazandığı önemsizleşir. Helal ve haram olmasına dikkat etmez. Hiç şüphe yok ki, bu davranış insanı dünyaya bağlayıp, ahiretten uzaklaştıran bir yarış ve rekabettir. Onlardan önce yaşayan insanları helak ettiği gibi onları da helak ediverir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3768